

skulle undertecknas af Universitetets mest ansedda män. Det vore verkligen föga underligt, om en censor icke serdeles droge i betänkande att stryka det ena eller andra af det, som nu uppfyller Tidningarnes spalter. Men ett namn, som redan vunnit vetenskapligt anseende, bjuder annan aktning, och de åsigter, en sann vetenskapsman har att framställa, äro äfven af den art, att censorn lika lätt som hvarje annan kan räkna sig till det undervisade publikum. Likaså är det klart, att sådana mäns uppträdande skulle gifva Tidningspolemiken en annan färg, än den nu eger, då den sällan har att vidröra annat än ett oändeligt småsinne och dettas segslitna alster.

Men man säger: »större blad anses ej bära sig». Detta är helt enkelt en industriidkares vanliga jargon, för att utestänga medtäflan. Ty vid nuvarande prenumerationspris på Tidningarne lemna dessa en dryg behållning. T. ex. tryck och papper för H. T. kunna icke kosta öfver 700 R:1 S:r – man har för oss uppgifvit 1 700 B:co Assing. – . Nu göra prenumerationen ungefär 1400, annonsafgifter¹ minst 400 R:1 S:r. Således lemna inkomsterna en behållning af 1 100 R:1 i S:r; i sanning en ganska god sportel för det besvär, ett sådant blads redaktion förorsakar. Saima för innevarande år kostar i papper och tryck 640 R:1 S:r och ger således ännu god behållning för redaktionen. Borgå Tidning gör jembförelsevis än bättre affärer. Härvid bör ännu besinnas, att tryckerierna i vårt land äro snart sagdt monopolier, och tryckningskostnaden derföre mycket dyrare än t. ex. i Sverige. Men man bör hoppas, att i detta yrke skall införas åtminstone samma frihet som i all annan loflig industri. Och det är derföre lika säkert, att den närvarande Tidningslitteraturen skall utträngas af en för allmänheten mindre kostsam, som att den bör utträngas »af en till innehållet dugligare.

Det talas derom, att Morgonbladet skulle komma att utvidgas. Så mycket mera tidsenlig anse vi denna vår förnyade påminnelse vara. Det behöfves blott att förskaffa bladet löfte om bidrag af aktade Universitetslärare, mot anständigt honorarium så väl för dessa som andra bidrag, att öppna bladet för annonser och icke utestänga feuilletonen, så skall prenumerationspriset saklöst kunna höjas med en R:1 Silfver, och en Tidning skall uppstå, som kan disponera öfver några andliga krafter. Men bladets egare eller disponent bör då vara en man, som tillika förmår afgöra öfver innehållet och till detsamma i något hänseende bidraga, en man, som icke anser det värdelöst att vinna välstånd såsom förläggare och börja denna bana såsom disponent af landets dugligaste Tidningsblad.

165 ROS OCH LILJA.

Necken. Poetisk kalender. 1845

Tjusande med gladt och enkelt skick,
Fast sin egen fägring de ej kände,
Ängens blommor två för vandrarns blick
Tedde sig och snart hans undran tände.

Rosens glöd den enas blomkind bär,
Uti liljans glans den andras spelar;

¹ Vi hafva då beräknat endast två spalter annonser, ehuru de i bladet vanligen upptaga öfver tre spalter.

Rosens doft dock äfven dennas är,
Och behag med liljan systemen delar.

Underbara blommor voro de,
Ty som tärnors veka hjertan slogo
Deras hjertan, ljufva voro de,
Ty de greto mildt och huldt de logo.

Underbart i deras krets också
Vandrarns bröst betogs, ty hvad han kände,
Var så gladt och vemodsfullt ändå,
Fridfullt var och dock som oro brände.

10

166 MYRTEN.

Necken. Poetisk kalender. 1845

Myrten, veckla ut med lust din dunkelgröna
Krona, tärnans öga hvilat gladt på dig!
Anlagsrik och hoppfull tycks hon fråga sig,
Om ej snart du skall de rika lockar kröna.

20

Lifvet sig i guldglans för dess blickar målar
Mellan rosor banan går, deröfver klar
Hvälfver sig en himmel, som ett moln ej har,
Med en sol, som städs i ljus och värme strålar.

Och förtröstansfull på dunkla myrten skådar
Tärnan, drömmer endast hur från hennes lock
Myrten tyder fröjd, men glömmet att han ock
Ifrån kistans lock död, qval och saknad bådär.

30

Hu, så hemskt de störas hjertats glada drömmar! –
Bäfvat ej du unga! – Öfver färgrik vår
Daggens silfverskir är skönt, och skönt en tår
Mildra skall den eld, som ur ditt öga strömmar.

Läs igenom tåren, läs om dina öden.
Uti myrtens blad, se *lif* och *död* der står;
Mins som vemod döden genom lifvet går,
Lifvet såsom hopp om sällhet ler i döden

40

Och de båda gjutna i hvarandra kallas? –
Huru kallas det, säg ljufva tärna, när
Hjertat hoppas sällhet, men dock uppfyllt är
Utaf vemod! – Männ' det kärlek kallas?

50

167 UT- OCH INRIKES:

Saima n:o 52 24.XII 1844

Vid åtanken på det till hvila gående året är det väl anständigt att taga
en öfverblick af de mensklige ärendernas skick, så mångsidig som